

Α΄ Βα κεφ. 20·
Β΄ Βα κεφ. 1· 9

Δαβίδ και Ίωνάθαν

Ἔχετε ἀκούσει, παιδιά, γιά συλλέκτες πολύτιμων λίθων; Εἶχα ἀκούσει γιά κάποιον συλλέκτη ὅτι κατάφερε νά συμπληρώσει τήν πλούσια συλλογή του μ' ἓνα πολύ σπάνιο πέτρωμα. Καταλαβαίνετε πόσο πολύ θά πρόσεχε νά μήν τό χάσει!

Γιά ἓνα τέτοιο πολύτιμο πετράδι, γιά ἓναν θησαυρό ἀνεκτίμητο θά σᾶς μιλήσω σήμερα, παιδιά, πιο πολύτιμο κι ἀπό τό ἀκριβό πετράδι τοῦ συλλέκτη: γιά τόν **θησαυρό** τῆς φιλίας. Θά σᾶς παρουσιάσω δύο φίλους, πού συνδέθηκαν μέ **φιλία ἀληθινή, δυνατή καί ἰσόβια**, μιά φιλία πού κράτησε καί μετά τόν θάνατο τοῦ ἑνός φίλου.

Τόν ἓναν ἀπό τούς δύο φίλους τόν γνωρίζετε. Εἶναι ὁ **Δαβίδ**, τό παιδί πού ἀγαποῦσε πολύ τόν Θεό κι ἔγραφε γι' Αὐτόν τραγούδια. Στό παλάτι τοῦ βασιλιᾶ Σαούλ, ὅπου τόν ὀδήγησε τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, γνωρίστηκε μέ τόν γιό τοῦ βασιλιᾶ, τόν **Ίωνάθαν**. Ὁ Ίωνάθαν **ἐκτίμησε** τόν Δαβίδ γιά τήν **πίστη** του στόν Θεό καί γιά τήν **ἀρετή** του. Καί ὁ Δαβίδ θέλησε νά ἔχει φίλο του τόν Ίωνάθαν, ὅχι γιατί ἦταν βασιλόπουλο, ἀλλά γιατί ἦταν κι αὐτός πιστό παιδί τοῦ Θεοῦ.

Συνδέθηκαν, λοιπόν, οί δύο τους μέ μία πολύ γερή φιλία. Κι ὅταν ὁ Δαβίδ πέτυχε κάποιες θριαμβευτικές νίκες, ὁ Ἰωνάθαν χαιρόταν καί **καμάρωνε γιά τίς νίκες τοῦ φίλου του** σάν νά 'ταν δικές του. Τοῦ χάρισε μάλιστα τόν μανδύα του, τό ζῖφος, τό τόξο καί τή ζώνη του.

Ἐνῶ ὅμως ὁ Ἰωνάθαν δέν ζήλευε ἀλλ' ἀγαποῦσε τόν φίλο του τόν Δαβίδ, ὁ βασιλιάς Σαούλ ἄφησε νά ριζώσει στήν καρδιά του τό σουβλερό **ἀγκάθι τοῦ φθόνου**. Ὑπέφερε ὅταν ἄκουγε τόν λαό ν' ἀποδίδει τιμή καί δόξα στόν Δαβίδ. Φοβόταν μήπως τό νεαρό τσομπανόπουλο τῆς Βηθλεέμ τοῦ πάρει τόν θρόνο. Κι ἔφτασε στό σημεῖο νά θέλει νά τόν σκοτώσει.

Ὁ Ἰωνάθαν δέν φοβήθηκε μήπως χάσει τόν θρόνο; Ὁχι, καθόλου δέν τόν ἐπηρέασε ὁ πατέρας του. Ἀντίθετα, μιλοῦσε πάντοτε μέ τά καλύτερα λόγια γιά τόν Δαβίδ. **Τοῦ ἄρρεσε νά πλέκει τό ἐγκώμιο τοῦ φίλου του**· νά παινεύει τά χαρίσματά του, νά διηγεῖται τά λαμπρά κατορθώματά του. Καί **δέν ἔχανε εὐκαιρία νά τόν ὑπερασπίζει**.

- Γιατί δέν ἦρθε στό τραπέζι ὁ γιός τοῦ Ἰεσσαί οὔτε χθές οὔτε σήμερα; ρώτησε μιά μέρα ὁ Σαούλ τόν Ἰωνάθαν.

- Τοῦ ἔδωσα ἄδεια νά πάει μέχρι τή Βηθλεέμ, ἀπαντᾷ ὁ Ἰωνάθαν.

Ὁ Σαούλ γίνεται ἔξαλλος.

- Ἀκόμη δέν κατάλαβες ὅτι πρέπει νά λείψει ἀπό τή μέση αὐτός ὁ μέγας ἐχθρός; Ὅσο αὐτός ζεῖ, ὁ θρόνος εἶναι χαμένος γιά σένα! φωνάζει ὀργισμένος.

- Μά τί κακό ἔκανε; ρωτᾷ ὁ Ἰωνάθαν.

Ἀντί γιά ἄλλη ἀπάντηση, ὁ πατέρας του ἀρπάζει ἀγριεμένος τό δόρυ του γιά νά τόν χτυπήσει. Ὁ Ἰωνάθαν ἀναπηδᾷ καί σώζεται. Φεύγει μέ βαρειά καρδιά, πολύ λυπημένος. Κατάλαβε πλέον ὅτι δέν μπορεῖ νά ἐπιστρέψει στό παλάτι ὁ ἀγαπημένος του φίλος, διότι κινδυνεύει ἡ ζωή του.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶί μαζί μ' ἕναν νεαρό δοῦλο ὁ Ἰωνάθαν βγαίνει στόν κάμπο. Ἦταν ἐκεῖ κρυμμένος ὁ Δαβίδ. «Τρέξε», λέει ὁ Ἰωνάθαν στόν δοῦλο του, «νά βρεῖς καί νά μοῦ φέρεις τὰ βέλη πού ρίχνω μέ τό τόξο μου» (δείχνουμε τήν εἰκόνα, βλ. *Ἡ Βίβλος*, σ. 244-245). Τρέχει ὁ δοῦλος καί ὁ Ἰωνάθαν φωνάζει δυνατά: «Τρέχα γρήγορα, μή σταματᾷς!». Ὁ Δαβίδ πού τόν ἄκουσε κατάλαβε. Εἶχαν συνεννοηθεῖ πῶς ἂν ἀκούσει αὐτή τή συνθηματική φράση, σημαίνει ὅτι εἶναι δύσκολα τὰ πράγματα καί πρέπει τό γρηγορότερο νά φύγει μακριά.

Ὁ δοῦλος, ἀφοῦ μάζεψε τὰ βέλη, γυρνᾷ πίσω στήν πόλη. Ὁ Ἰωνάθαν μένει ν' ἀποχαιρετήσῃ, ἴσως γιά πάντα, τόν φίλο του. Βγαίνει ἀπό τήν κρυψώνα του ὁ Δαβίδ καί τρεῖς φορές προσκυνᾷ τόν γιό τοῦ βασιλιᾶ Σαούλ, τόν φίλο του τόν ἀγαπημένο, γιά νά τοῦ ἀποδώσῃ τή βασιλική τιμή. Ὁ Ἰωνάθαν τόν κλείνει στήν ἀγκαλιά του. Καί οἱ δύο ξεσποῦν σέ ἀναφιλητά. Ἐκλαιγαν γιά πολλή ὥρα. Εἶχε φτάσει ἡ στιγμή ν' ἀποχωριστοῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλον καί τούς στοίχιζε πολύ αὐτός ὁ χωρισμός. Μέ δάκρυα στά μάτια δίνουν μιά ἱερή ὑπόσχεση: **Νά μείνουν γιά πάντα φίλοι, φίλοι καί μετὰ τόν θάνατο!** «Πήγαινε στό καλό, Δαβίδ!», τοῦ λέει ὁ Ἰωνάθαν, «ὁ Κύριος εἶναι μάρτυρας τῆς ἱερῆς φιλίας μας. Παντοτινά θά ἴμαστε φίλοι· κι ἐμεῖς καί τὰ παιδιά μας!».

Ἀπό κείνη τή μέρα πέρασαν πολλά χρόνια. Ὁ Δαβίδ μπῆκε σέ μεγάλες περιπέτειες ἐξαιτίας τῆς κακίας τοῦ Σαούλ. Ἡ ἀνεξίκακη καρδιά του ὅμως πάντοτε τόν συγχωροῦσε.

Ἦταν κυνηγημένος ἀκόμη ἀπό τόν βασιλιά, ὅταν ἔμαθε τήν εἶδηση: ὁ Σαούλ καί ὁ Ἰωνάθαν σκοτώθηκαν μαζί σέ μιά μάχη. Πόνεσε τόσο πολύ ὁ Δαβίδ! Ἔχυσε δάκρυα πικρά, νήστεψε κι ἄφησε τόν πόνο τῆς καρδιάς του νά ξεχειλίσῃ, νά γίνῃ **θρῆνος** γιά τούς ἀγαπημένους του. Νά μέ ποιὰ λόγια τούς θρήνησε:

«Πῶς ἔπεσαν οἱ δυνατοί! Ἄς μήν τό μάθουν οἱ ἐχθροί! Στό μέρος ὅπου ἔπεσαν δροσιά ποτέ νά μήν κατέβῃ!

Ποτέ δέν ἀστοχοῦσε τό τόξο τοῦ Ἰωνάθαν καί τό σπαθί τοῦ βασιλιᾶ Σαούλ! Σαούλ καί Ἰωνάθαν, ἀγαπημένοι καί ἐκλεκτοί, οὔτε ὁ θάνατος σᾶς χώρισε.

Σάν τούς ἀετούς γοργοί καί ἰσχυροί σάν τά λιοντάρια! Πῶς ἔπесαν οἱ δυνατοί!

Πονῶ γιά σένα, ἀδερφέ μου Ἰωνάθαν, φίλε μου πολυαγαπημένε...».

Μά δέν ἔμεινε μόνο νά θρηνεῖ ὁ Δαβίδ. "Όταν ἀνακηρύχθηκε βασιλιάς, ἔψαξε νά βρεῖ ποιός ἀπέμεινε ἀπό τήν οἰκογένεια τοῦ Σαούλ. Θέλησε νά δείξει τήν εὐνοιά του γιά χάρη τοῦ φίλου του Ἰωνάθαν! Δέν ξέχασε τήν ὑπόσχεση πού τοῦ εἶχε δώσει: Νά μείνουν φίλοι γιά πάντα, ἀκόμη καί μετά τόν θάνατο. **Ὁ φίλος πέθανε, ἡ φιλία ὅμως ὄχι!**

Πληροφορήθηκε, λοιπόν, ὅτι ἀπό τήν οἰκογένεια τοῦ Σαούλ ὅλοι ἔχουν πεθάνει, ἐκτός ἀπό τόν **Μεμφιβοσθέ**, ἕναν γιό τοῦ Ἰωνάθαν, ἀνάπηρο καί στά δυό του πόδια. Γιά δέστε, παιδιά, τί συγκινητικό! Ὁ Δαβίδ στέλνει ὑπηρέτες νά ὀδηγήσουν τόν Μεμφιβοσθέ στό παλάτι. Δίνει ἐντολή νά τρώει καθημερινά μαζί του στό ἴδιο βασιλικό τραπέζι. Κι ἐπιπλέον, τοῦ παραχωρεῖ ὅλα τά χωράφια τοῦ παπποῦ του Σαούλ. Ὁ ἀνάπηρος γιός τοῦ Ἰωνάθαν ἔζησε τά ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς του σάν νά ἦταν γιός τοῦ Δαβίδ!

Φιλία

Φάνηκε, σι' ἀλήθεια, πιστός φίλος ὁ Δαβίδ! Ὁ Ἰωνάθαν εἶχε κάνει πολύ **καλή ἐπιλογή**. Ἀξίζε νά κάνει ἕναν τέτοιο φίλο. Θυμάστε, παιδιά, γιατί τόν διάλεξε γιά φίλο του; Θαύμασε τόν Δαβίδ **γιά τήν πίστη του καί γιά τήν ἀρετή του**.

Ἐσεῖς ἄραγε μέ τί **κριτήρια** διαλέγετε τόν φίλο σας; Κοιτάζετε τήν ἐξωτερική του ἐμφάνιση, τά μοντέρνα ροῦχα, τό χιοῦμορ, τά τα-

λέντα του; Ἄν εἶναι εὐχάριστος στήν παρέα, ἄν εἶναι καλός μαθητής, ἄν ἔχει μορφωμένους γονεῖς...; Ὁ Ἰωνάθαν διάλεξε γιά φίλο του τό πιστό καί ἐνάρετο παιδί τοῦ Θεοῦ. Ψάξτε νά βρεῖτε κι ἐσεῖς ἓνα τέτοιο παιδί, πού ν' ἀγαπᾷ τόν Θεό καί νά ζεῖ σύμφωνα μέ τό θέλημά Του! Αὐτό τό παιδί ἀξίζει νά γίνει ὁ φίλος σας. Δέν θά προδώσει ποτέ τή φιλία σας.

Οἱ φίλοι μας παίζουν πολύ **σημαντικό ρόλο στή ζωή μας**. Κάποια παιδιά, ἐνῶ ἦταν πολύ καλά, δέν πρόσεξαν, ἔμπλεξαν μέ κακές παρέες καί αὐτές ὁδήγησαν τά βήματά τους **σέ ἄσχημα μονοπάτια**. Τά ἀπομάκρυναν ἀπό τό κατηχητικό, ἀπό τήν Ἐκκλησία καί τά παρέσυραν στήν ἁμαρτία.

Γι' αὐτό, **ἰδιαίτερα τό καλοκαίρι** πού θά ἔχετε περισσότερο ἐλεύθερο χρόνο καί εὐκαιρίες γιά νά βρεθεῖτε μέ τούς παλιούς σας φίλους ἢ γιά νά κάνετε νέες φιλίες, προσέξτε ποιούς φίλους θά διαλέξετε. Γιά νά σᾶς βοηθήσω, θά σᾶς δώσω σήμερα τόν «δεκάλογο τοῦ καλοῦ φίλου» (βλ. *ἐποπτικό ὑλικό*):

Ἕνας φίλος εἶναι καλός ὅταν...

- * Ἀγαπᾷ τόν Θεό καί ἐκκλησιάζεται.
- * Σέβεται τούς γονεῖς του καί τούς γονεῖς μου καί δέν ζητᾷ νά κάνουμε τίποτε κρυφά ἀπ' αὐτούς.
- * Δέν μέ συμβουλεύει νά λέω ψέματα, ἀλλά εἶναι καί ὁ ἴδιος εἰλικρινής.
- * Δέν μέ καλεῖ σέ ἄσχημες διασκεδάσεις.
- * Εἶναι εὐγενικός καί δίκαιος.
- * Δέν λέει ἄπρεπες κουβέντες οὔτε κάνει αἰσchrές χειρονομίες.
- * Δέν ἀπαιτεῖ νά γίνεται πάντα ὅ,τι θέλει αὐτός.

- * Είναι έξυπνηρετικός καί πρόθυμος νά βοηθά, ιδιαίτερα σίς δύσκολες ώρες.
- * Δέν εἶναι φθονερός, ἀλλά χαίρεται καί μέ τή δική μου πρόοδο.
- * Δέν θέλει νά ἔχουμε ἀποκλειστικά αὐτόν μόνο φίλο.

**Βρῆκες φίλο καλό;
Βρῆκες μεγάλο θησαυρό!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ὁ δεκάλογος τοῦ καλοῦ φίλου.
2. Ἀκροσυχίδα.